

Jusu
Annala

runoja

ntamo

Kuolleiden
areena

Kuolleiden areena

Jusu Annala @ ntamo

Paella 2008

aDIEuXit 2008

filé 2009

C(l)OCKtailLUSTr@iON 2010

Pastis Akeldama 2010

Auschwitz 2012

Milagros 2013

Ars Poetica 2013

© 2014 Jusu Annala

isbn 978-952-215-539-9

Taitto ja kansi Make Copies

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2014

ntamo

www.ntamo.net

Jusu Annala

Kuolleiden areena

ntamo

Emmille, yhteisistä vuosista.

“HERE’S A SMALL FACT, YOU’RE GOING TO DIE.”

Markus Zusak

“GHOSTS ARE ALWAYS HUNGRY.”

R.D. Jameson

INTROITUS

Jos näkisit minut,
tuskin kaipaisit vainajien kenkiä,
niitä pahvisia,
kertomaan toivottomuudesta.
Sylkäise vain kämmeniisi,
tartu kahvoihin
ja siirrä kattila liedeltä.
Niin jatkuu elämä,
nälän kiertolaisena...

TYTTÖ JOKA REPI NUKEILTA SILMÄT

Olin se tyttö joka repi nukeilta silmät
nähdäkseen mitä niiden takana oli.
Pommitetun talon kellarissa,
pelokkaita sydämiä,
homeen kosteutta
ja ympäröivä pimeys.
Nuket eivät nähneet kuinka Kuolema
peilasi itseään kasvoiltamme.
Niiden silmäkuopissa asui tyhjiys,
kunnes täytin ne kuiskatuilla toiveilla,
ajan ja paikan sinetöimillä rukouksilla,
etsien kaikupohjaa sydämiin.
Aikuiset puhuivat tulitaisteluista nollalinjalla,
valtion hallinnoimista heimoalueista
ja valloitetuista kylistä.
Kuulin kuiskauksia suljetuista tyttökouluista,
räjäytetyistä CD-kioskeista
ja piestyistä partureista,
jotka eivät suostuneet lopettamaan
jumalattomana pitämää parranleikkuuta.
Asioita, joiden vuoksi kadut olivat autioina,
ruosteiset aaltopeltihötkkelit tuulen pesinä
ja minä kolmatta vuorokautta pimeässä
ja kylmässä kellarissa,
virtsarakko puhkeamaisillaan.
Kunnes räjähdysten polttavan
valkoinen valo pyyhki tuon kaiken pois.
En tuntenut kipua, hetken kuvittelin
haistaneeni palavan lihan hajun.
Lopulta jäljelle jäi vain pimeys,

”(...) ei (...) käy kiistäminen, etteikö Annalan tähänastisen runotuotannon kronologinen kaari tarjoaisi kiehtovaa näköalaa suomalaisen nykylyriikan tyylivirtausten dynamiikkaan. Runojen kriittisyys ei ehkä ole viiltävää, vaan luottaa ennemminkin, runollisesti ilmaistuna, poravasaran iskuvoimaan.”

Miikka Laihinen, Turun Sanomat

”Kyse ole niinkään kirjallisesta muodista, vaan lajin mahdollisuuksien laajenemisesta. Säkeissä itsessään virtaa elämää – ilona, leikkinä, ahdistuksena, pyrkimyksenä saavuttamattomaan, muistina, tajuna kosketuksesta, oman ja toisen kielen riittämättömyytenä yhtä hyvin kuin sen laajuutena, luopumisena, hiipumisena, elpymisenä.”

Maaria Pääjärvi, Voima

Jusu Annalan (s. 1974) kahdeksas kokoelma jatkaa hänen runoutensa romanttiseksi luonnehdittua pyrkimystä. Hiukan Edgar Lee Mastersin *Spoon River -antologian* tapaan puheenvuoron saavat edesmenneet – mutta Annalalla kuolema ei niinkään ole osa elämää kuin elämä, mystisestikin, osa kuolemaa. Nämä runot on kirjoittanut ”viikatteen kieli, / jolla elämämme keinuu”.